

အစာတိုး၏ ဘုရားသင်သည်
ကောင်းကင်နှင့် ပြုကြီးကို
ဖန်ဆင်းတော်မူ၏။
ကဲ့လျှော့ဗျာမ်း ဘေး

မန်ဆောင်းမှုပျော်ရှိ အစ

အချိန်တွင် ပပေါ်ပေါက်စီ ကဗ္ဗာမြေကြီးပေါ် သပ်ပင် ခုံညားထယ်ဝါသာ တောက်တောင်နှင့် ကြယ်များရှိရာ မိုးကောင်းကင်ဟူ၍ ဘာမျှဖနိသေးပါ။ ထာဝရဘရားသင် တစ်ပါးတည်းသာရှိတော်ပုံခဲ့သည်။ သာများကျေးတွင် အဖြစ်အပျက်ဖုန်ကို ဘုရားသင်သည် ကျွန်ုပ်တို့အား ပြောပြထားတော်ပုပါသည်။

ရေးဦးစွာ ထာဝရဘရားသခင်သည် ကောင်းကင်နှင့် မြတ်းကို
ဘာမျှပရှိသေးသောအရာမှ ဖန်ဆင်းတော်မူသည်။ သို့သော် ကမ္ဘာမြတ်း၏
အဆင်းသဏ္ဌာန်နှင့် ပည်သည့်အရာမျှ မရှိသေးပေ။ ချမ်းချင်းပင် ဘုရားသခင်က
“အလင်းရှိစေ”ဟု ပိဋက္ခတ်မှု၍ အလင်းပြစ်ပေါ်လာ၏။ ဘုရားသခင်၏ တန်ခိုးတော်
အလုံးခိုးရှိနိုင်းကွွဲပြစ်ရသည်။ တန်ခိုးသော နှုတ်တော်ထွက်အပိန်ပြု့သာ
ကောင်းကင်နှင့် မြှေကြီးအတွင်း၏ ထွေနှုန်းမျှသော အရာအားလုံးတို့ကို ဖန်ဆင်းတော်
မှလေသည်။

ထာဝရှုရာသေစဉ် ဖန်တင်ခြေးကို ပြောက်ရက်အတွင်း ပြုတော်မှုသည်။ နှစ်သာန်းလျှင်များစွာ အဆိုဒ်ပျော်ဖန်သင်းခဲ့ခြင်းဟူ၍၏။ ဤအနက္ခာင်းကို သမ္မတကျမ်းက “ညီးစွဲနှင့်နေဂက်သည်” ပထမဖောက်ပြုစံလေအော်” တုသေဘက်များပါ၍ဖြင့် သက်သေပြုဆို ထားသည်။ ထို့သိပြင့် ဒုတိယနေ့၊ တတိယနေ့၊ စသည်ပြင့် ပြောက်ရက်တိုင် ဖန်ဆင်းပုံ ပြုတော်မှုသည်။ နေ့တွင်ပင် ထာဝရှုရာသေစက “ရှိခဲ့” ဟု တန်းတော်ပြုထွန်တော်ရှု၍ အလင်း၊ မိုးကောင်းကင် ကုန်းမြော ပင်လယ်သမုဒ္ဒရာနှင့် မြစ်ချောင်းများ၊ ပိမ်းလန်းသော သာပ်များနှင့် လွှာပြုများ နေ့၊ လ၊ ကြိုယ်တာရာ၊ သားအေးများ၊ တော်ရှိချောင်းတိရရှိနှင့် ပြုတော်မှုသည်။ ဖန်ဆင်းသောအရာတိုင်းကို ဘုရားသေစီးသည် အစိအစဉ်ကျန်စွာပြုံ ပြုတော်မှုသည်။

သို့ရာတွင် ဖန်ဆင်းသပ္ပါယော အကာထဲမှ အကောင်းဆုံးသော သက်ရှိရှိ ခြောက်ရက်မြောက်သောဇ္ဈာန် ဖန်ဆင်းတော်မှသည်။ ထိအော်မှာ ယောက်းဖြစ်သည်။ ထိုပြင် ပိန်းမကိုလည်း ဖန်ဆင်းတော်မှသည်။ ယောက်းနှင့် ပိန်းမတို့မှ အကြောင်း အဖိုးမိုးကြောင့် ထူးပြောကြသည်။ ပထမဆုံးလူသာဆြပ်သော အားကို ဘုရားသခ်ပါသည် ပြောဖြင့် ဖန်ဆင်းတော်မှသည်။ထိုပြင် ပထမဆုံးသော လုပ်န်းမကိုမှ လုယောက်း၏ နိုင်းပိုင် ဖန်ဆင်းတော်မှသည်။ စင်စစ်သူတို့ကို အထူးဖန်ဆင်းထားပြုသည်။

လူယောကုံးသည် ထူးခြားခြင်းအကြောင်းတစ်ရပ်များ ဘုရားသင်၏
အဆင့်သဏ္ဌာန်အားဖြင့် ဖန်ဆင်းထားခြင်းကြောင့်ဖြစ်သည်။ သို့ရာတွင် ဘုရားသင်နှင့်
ရှင်သဏ္ဌာန်တူသည်ဟု ဆိုလိုပါ။ ဘုရားသင်သည် နာမ်းညားဖြစ်၍ လူသာနှင့်
မတူညီနိုင်ပေ။ ဘုရားသင်၏ လူသားကဲသို့ အသေးအသားနှင့် အရိုးများပေါ်ပါ။
ဘုရားသင်၏ အဆင့်သဏ္ဌာန်အားဖြင့် ဖန်ဆင်းသည်ဆိုရှုပုံ ပေါက်ရှုနှင့် ပိန်းစပ်ပုံ
ဘုရားသင်ကဲသို့ပုံ ပြည့်စုံသည်ဟု ဆိုလိုသည်။ အပြည့်မဲ့၍ ဘုရားသင်နှင့်
ဆက်ဆံနိုင်သော အသိဉာဏ်ရှိသည်။ ထာဝရဘုရားသင်သည် ဖန်ဆင်ခြင်းအဖြတ်ကို
ပြုစီးတော်များအဖား “အလွန်ကောင်းပေါ်” ဟု ပိန်းမြှုက်တော်များလေသည်။

ဘဏ္ဍာဓမ္မခေါ်သည့် လူထောက်ရွှေ့နှင့် ပို့ဆက်ကိုယ်စွာခိုးတာ ဖော်ညွှန်ပေါ်သဲ
ပိတ်ပို့ပြောင်းကိုပါ ပေးတော်မှသည့်။ ဘဏ္ဍာဓမ္မခေါ်သည့် လူသားတို့ကိုသာ ကိုယ်စွာနှင့်
ပိတ်ပို့ပြောင်းကိုပါ ပေးတော်သည်။ အနာဂတ်သောက်ရို့သွေ့စီးပွားရေး ကုန်ကုန် ပိတ်ပို့ပြောင်းပို့ပေး

ထာဝရဘရားသခင်သည် လူသားကို ဖိမိ၏သဏ္ဌာန်တော်နှင့်အညီ
ဖန်ဆင်ရုံသမဟပ္တာတဲ့ ကမ္မာမြေကြီးတစ်ခုလုံးနှင့် ရှင်းအတွင်းသွေးရှုံးသော အရာဟုသမျှကို
အုပ်ချုပ်ပို့ဆုံးပေးတော်မှသည်။ သူသည် ပင်လယ်သမ္မဒာရှုရှိ စီးများ၊ တော်ရှိ ငါ်များ၊
တိရှိများ၊ ကမ္မာမြေကြီးနှင့် ရှင်းအပေါ်ရှိ တွားသွားသတ္တဝါတို့ကို ကြည့်၍
တော်ဇူးရှုပေးတော်မည်။ ဘာရေးရှုံးပေးထားသော အခွင့်အာဏာသည် ကြီးမားလုပေသည်။

သို့သော် ယနေ့တွင် အပြစ်တရန်ကြောင့် အရာရာပြုလဲပေါ်ကျွန်တိသည် ဘုရားသခံ၏ ဖန်ဆင်းပုံများကို စောင့်ရောက်သင့်သောက် မတော်းရောက်တော့ပေ။

ကျွန်ုပ်တို့သည် ဘုရာဓာဝေပန်ဆင်းတော်မူသော လုပ်သည့် ကဗျာမြှေကြီးကို
ဖျက်သီးကြသည်။ လေထာကို မြှေပဲသော ပါးခိုးနှင့် လောင်စာတို့ပြု့ ည်းည်းအောင်
လုပ်ကြသည်။ ရေဆိုးရေညာရများပြု့ မြှင့်ဆောင်းများကို ည်းည်းပေါ်သည်။ ထိုပြင်
မြှေကြီးများနှင့် ရွာထွယ်များတွင် အမိုက်သရိုက်များကို စွန်ပုံပိုကြသည်။ သားရဲတိရ္ဂါာန်
များကိုလည်း သတ်ပြုတို့၏ အတော်မှတ်မြှင့်တော့သော သစ်ပင်ပန်းဟန်များကို ခုတ်လွှာ
ကြသည်။

ကျွန်ုပ်တို့သည် ဘုရားသေစိမ်းခေါ်သကဲ့သို့ သု၍ဖန်ဆင်ယူမျှများအတွက်
ထိန်းသိမ်းယူကောင်းသူများ မဟုတ်ဘူး။ ကျွန်ုပ်တို့၏ ကုန်မြေကြီးသည် ဘုရားသင်
ဖန်ဆင်းလုပ်ကဲကဲ့သို့ မလုပ်ကောင်း။

ကျွန်ုပ်တို့၏ ကိုယ်အစ္စာကိုပင် ကျွန်ုပ်တို့သည် ကောင်းမွန်စွာ မထိန်းကျောင်းကြပေ။ အဘာ အသောက်နှင့် ဆေးလိပ်တို့ပြင့် ညစ်ညတ်းဝေပါသည်။ မူးယခ်ဆေးဆီး သံမွှေခြင်းအာအဖြင့်လည်း မျက်နှာအားကြသည်။ ကျွန်ုပ်တို့သည် ဘုရားသာင် ပန်ဆင်းဆီဝက်ပြည့်စုံသက္ကားနှင့် မရုံးလင်တော့ဖူး။

ကျွန်ုပ်တို့၏ အစာကိုယ်နှင့် ကမ္ဘာမြေကြီးကို ညစ်ညတ်းဝေမည့်အတော်၊ ဘုရားသာဝ်၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကို ရှိဖွံ့ဖြိုးဆုံးသင့်သည်။ ကျွန်ုပ်တို့ ကျွန်ုးဟာခြင်းအတွက် ကျေးဇူးတော်သင့်သည်။ ထိပြင် ကိုယ်အစာကို စောင့်ရှောက်သင့်သည်။ ပယံကြည့် စိုင်အောင်နှင့် အုံအော့ဖွယ်ကောင်းလောက်အောင် ကျွန်ုပ်တို့၏ ဖန်ဆင်ခဲ့ခြင်းအတွက် ဘုရားသာဝ်၏ ဂုဏ်တော်ရှိဖွံ့ဖြိုးဆုံးသင့်သည်။ အခြားသော သက်ရှိများပင် ကျွန်ုပ်တို့ကဲ့သို့၊ အတွေးအပြင် ရရှိပေး ကျွန်ုပ်တို့ကဲ့သို့ လက်များကို ကောင်းစွာအသုံးပေါ်နိုင်ပေး။ ထိပြင် ကျွန်ုပ်တို့ကဲ့သို့ စိုးသာ်လည်း ရရှိပေး

လူအသက်သည် ဘုရားသာဝ်ပေးသော ဆုကျေးဇူးပြစ်၏၊ ဘုရားသာဝ်၏
သားတော် ယောဂုဏ်တော်ကို ယုံကြည့်ခြင်းအာဖြင့် တစ်နွေးသောအခါ အသက်ပေးသော
ဘုရားသာဝ်ထံတော်သို့ ပြန်လည်ရောက်ရှုကြပေမည်။ ထိုအခါ ကျွန်ုပ်တို့သည်
အသံကုန်ဟစ်၍ “ကိုယ်တော်သည် ကောင်မြတ်လုပေ၏၊ ကိုယ်တော်ကို ကျေးဇူးတင်
ကြလေ့” ဟု ဒီမွေးမြတ်ဆုံးပေါ်ကြုံးပည့် ပြစ်သည်။

(ကဗ္ဗာဦးကျော်း အခန်းကြီး ၁ နှင့် ၂ ကို ဖတ်ရပါ)

ဘုရားသခင်သည်
မြစ်၏ပုံသဏ္ဌာန်တော်နှင့်အညီ
ကူယေဂျာ ကူမိန်းမတိုကို
ဖန်ဆင်းတော်မူ၏။

ကဲမ္မာရီးကျမ်း ၁၃၂၇

အပြစ်သည့် ကျတစ်ယောက်ကြောင် ကြုံမှာ ဝင်ရောက်ဟပြီး ထိအပြစ်ကြောင် သခြင်းတရား ပေါ်ပေါ်ဟရှိ၏

ရောမ ၉။၁၂

ကတိတော်ကိုပေးအပ်ခြင်း

ဘုရားသခေါ်သည် လူယောကုံးနှင့် လူမိန်းမတို့ကို ဖန်ဆင်းတော်မူသောအခါ
ထူးသောအရည်အသွေးများနှင့် တိကျသောဘဝါ အခန်းကဏ္ဍကို ပေးတော်မူသည်။
တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး သာယာသောလမ်းတွင် ပြည့်စုံစွာပေါင်းပေါက်ရပေးပေါ်သည်။ အိမ်တော်တစ်ခု
တည်ထော်ရပဲပြစ်သည်။ သို့သော အာအံ့မှာ စာတန်၏သွေးဆောင်ခြင်းကို ခံရသော
ဝေအားဖြင့် အပြစ်စွဲတွင် ကျရောက်ခဲ့သည်။ ထိအပြစ်ကြောင် လူသားအားလုံးနှင့်
ကဗ္ဗာမြေပေါ်သို့ ဘေးခွဲများ ကျရောက်လာသည်။ မည်သို့ဖြစ်ပျက်ခဲ့ကြောင်း
လေ့လာကြပါ၏။

ဘုရားသခေါ်သည် ကဗ္ဗာမြေကို ဖန်ဆင်းပြီးသောအခါ ကျွန်ုပ်တို့၏
ရှေ့ပြီးသော ပါဘတို့ကို လွှာပသော ဥယျာဉ်တစ်ခုတွင် နေထိုင်ပေးတော်မူသည်။
ထိုယျာဉ်ကို အေဒင်းယျာဉ် တဲ့ သော်တွင်သည်။ အလွန်ပျော်ဆွင် အံ့ဩဖွယ်ကောင်းသော
နေရာဖြစ်၏။ မျက်လိပ်အသေးစုံသော လွှာပသောအပင်မျိုးစွဲနှင့် အာဘတ်ကျော်ကောင်းမွန်သော
သီးနှံမျိုးစွဲ ပေါက်ရောက်လျှက်ရှိသည်။ လူနှင့် တိရှိခွာနှင့်မှား အပင်များ သောက်လုံးရန်
အတွက် မြစ်တစ်ခုသည် ဥယျာဉ်တစ်လျောက် စီးဆင်းနေသည်။ အာအံ့နှင့် ဝေတို့
အလွန်ပျော်ဆွင်ကြသည်။ အလုပ်လုပ်ရခြင်းမှာလည်း နှစ်လိုပ်ယူဖြစ်၍ ပုဂ္ဂိုလ်ဖွယ်မရှိပေး။

သို့သော ဘုရားသခေါ်သည် အာအံ့ကို ပညာတစ်ခုပေးတော်မူသည်။ ယင်းမှာ
ဥယျာဉ်အလယ်၌ အမှားအယူနှင့် ခြေခြားသိမြဲပြစ်ပေးနိုင်သော အပင်တစ်ပုံအသီးကို မစားရန်
တားမြစ်ခြင်းဖြစ်သည်။ ဘုရားသခေါ်က အာအံ့၊ ထိအသီးကိုစုံလျှင့် မူချွေသောမည်
ဖြစ်ကြောင်း မှားကြားထားသည်။

စာတန်အဖြစ်သို့ ပြောင်းလဲသွားသော ကောင်းကိုတစ်ပါးသည်
ထိနေရာသို့ ဝင်ရောက်လာသည်။ စာတန်က ဝေအား ဖော်စွဲမှားမေးမေးသည်။ သူသည် သူမကို
ဘုရားသခေါ်မှားကြားမှုများကို နားယောင်စေရန် သွေးဆောင်ပေးသည်။ သူသည်
လိမ်လည်တတ်သည်။ စာတန်က ဝေအား “သင်တို့သည် ကေနအုန်သောရပဲ့ မတုတ်။
အကြောင်းမှားကောင်းကိုသိသောအသီးကို စားသောနေ့၌ ဘုရားဂဲ့သို့
ဖြစ်ကြပဲ့ကို ဘုရားသခေါ်သည် သိတော်မျှော်ဖြစ်သည်” တဲ့ သွေးဆောင်ပြောဆို၏။
ဝေသည် ထိတားမြစ်သောအပင်မှားသီးမှာ စားချင့်ဖွယ်ကောင်းသည်ဟု မြင်လေသည်။
ထိုကြောင်း အချို့ကိုတော်လေ၏။ ထိုနောက် အသီးအရှို့ကို အာအံ့ပေးလေ၏။ အာအံ့လည်း
စားလေ၏။ သူမြဲ့ သူတို့နှင့်သီးသည် ဘုရားသခေါ် ရှိုးစားသောမိန်းကို ချိုးပေါက်
ကြလေသည်။ သူတို့သည် ခုံရှို့ပြုခြော့ဖြစ်ဖြစ်သည်။ သူတို့သည် ပို့ကိုယ်တိုင်နှင့်
ကဗ္ဗာမြေပြေားအတွက် ဘုရားသခေါ် အပြစ်စွဲမြေားကိုခံယူလေပြီ။ ဂိဉာဏ်ရေးအရ
ချက်ချင်းသောဆုံး၍ ကိုယ်ခွားအားဖြင့်မှု နောင်နှစ်ပေါင်းများစွာကြားမှု သေဆုံးခဲ့ကြသည်။

အာအံ့နှင့် ဝံတို့ကို အပြစ်ပြုမှု နောက်ဆက်တွေရလား ဆုံးကျိုးများသည်
ပေါ်လွှင်ထင်ရှားလျက် ကျွန်ုပ်တို့ကို နောက်အသာက်တာ၌ တွေ့နေပေးသည်။

သင့် ကျွန်ုပ်တို့သည် ဘုရားသခေါ် ပုံသဏ္ဌာန်တော် ပိုင်ဆိုင်တော့ပေး။
ကျွန်ုပ်တို့သည် အပြစ်မဲ့သူများ မတုတ်တော့ပဲ အပြစ်ရှို့သူများ ဖြစ်လေကြသည်။
ဘုရားသခေါ်ကို ကျွန်ုပ်တို့ ကောင်းစွာသိမြဲပြုနိုင်တော့ပေး။

ဘုရားသခေါ်သည် ဤအဖြစ်အပျက်ကို ကောင်းစွာသိမြဲပြုတော်မူသည်။ အာအံ့နှင့်
ဝေတို့အား ဒက်ပေးသည့်အနေဖြင့် ဥယျာဉ်တွေးပုံ နှင့်ထိုးလေသည်။ အာအံ့အား
ပင်နဲ့စွာ လုပ်စားမှုမည်ဖြင့်ကြောင်း ပို့ကိုယ်မူသည်။ အလုပ်မှာ လွှှို့စွာမှုပုံ
ဆင်းရဲပေးမည်။ ယနေ့အထိ မှန်ကန်သည့်မဟုတ်လော်။ အာအံ့ လယ်ကွင်းသည်
ဘူးပြေားလုပ်နဲ့ ပြည့်နောက်နေလိမ့်မည်။ တုတ်သည် မဟုတ်လော်။ ထိုအပြုံး အာအံ့အား
သေလွန်သည့်နဲ့ ပို့ကိုယ်ဆင်းသော ပြု့နှင့်သိမြဲပြုမည့်အကြောင်း ပို့ကိုယ်မူသည်။
ကျွန်ုပ်တို့အတိုင်းလုပ်လည်း အပို့နှင့်တို့ ပြစ်ကြသည့်မဟုတ်လော်။ ဝင်လည်း နာကျ်
ကိုကိုယ်သောအက်ဆုံးလျက် ကဗ္ဗာမြေပေးမည်ဖြစ်ပေးကြောင်းနှင့် သူမကို သူမကို
ခင်ဗျားသည်က အုပ်စွဲမှုမည်ဖြင့်ကြောင်း ပို့ကိုယ်မူသည်။ ယင်းသည် ယနေ့တိုင်မှုနှင့်
နောက်ကြောင်း လုပ်ပို့မှုပေါ်ပါသည်။

သို့သော ဘုရားသခေါ်သည် တရားမျှတော်သော ဘုရားသခေါ်သာမဟုတ်။
ကြင်နာသနားတတ်သော ခွင့်လွှတ်တတ်သော ဘုရားသခေါ်လည်း ဖြစ်တော်မူသည်။ အာအံ့
နှင့် ဝေတို့အတိုင်းလုပ်လည်း ကျွန်ုပ်တို့အားလုံးအတွက် အံ့ဩဖွယ်ကောင်းသော ကတိတော်ကို
ပေးတော်မူသည်။ သူက ကယ်တင်ရှင်တစ်ဦး ပေါ်လော်မည်တဲ့ ကတိပေးသည်။
ကယ်တင်ရှင်တွင် စာတန်တဲ့ အယောက် ပြေားခေါင်းကို ချောက်လိမ့်မည်။ ထိုကယ်တင်ရှင်မှာ
အခြားသူမဟုတ်။ ဘုရားသခေါ်သားတော် ယောဂျာရှင်ပင်ဖြစ်သည်။ သူသည်
လူသားတို့အား အပြစ်အတွက်ဆုံးလှု သေခြင်းကိုချောက်လိမ့်မည်။ စာတန်မာရိုက်တိုင်
သွေးဆောင်မှုမှားကယ်တွင် စားတိုင်တွင် နာကျ်မှုပွဲအားလုံးရှို့ချောက်လိမ့်မည်။ သေဆုံးပြီးနောက်
သုံးရှုကြောက်သောနေ့တွင် သွေးဆောင်မှုမှားကိုချောက်လိမ့်မည်။ သေခြင်းမှားကိုချောက်လိမ့်မည်။

သင့် ကျွန်ုပ်တို့သည် ထိုကယ်တင်ရှင်ကို လိုအပ်ကြသည်။ ဤကဗ္ဗာတွင်
လူအဖြစ် မွေးဖွားလာကသောအခါ အပြစ်ကိုယ်ရှို့ကြသည်။ ထိုအပြစ်သည် အာအံ့နှင့်
ဝေတို့အား ရေးပြီးပါဘတို့တဲ့ အမွေဆက်ခံခြင်းဖြစ်ဖြစ်သည်။ သူမြဲ့ ကျွန်ုပ်တို့
နောက်အသက်တာတွင်လည်း အပြစ်မှားစွာ ကူးလွန်တတ်ကြသည်။ ဘုရားသခေါ်
ပညာတွင်တော်ကို စော်ထိန်းရန် ပျက်ကွက်ခဲ့ကြသည်။ လိမ့်ညာခြင်း၊ ချိုးရှုက်ခြင်း
ကျိုးဆောင်း၊ မကောင်းသောဆန္ဒ် ဖြစ်ပေါ်ခြင်း၊ အိမ်နီးခင်းမှားကို ထို့ကိုခြင်းနှင့်
ဘုရားသခေါ်ထက် အေားကြော်သည်။ ယူဆသော အလုပ်မှားကို ပြေတတ်ကြသည်။
မကောင်းသော အတွေးမှားကို တွေးကြသည်။ အပြစ်ရှို့သော စကားကိုပြောသည်။
မကောင်းသောအားကို ပြောသည်။ ရလာဇ်အနေဖြင့် သင့် ကျွန်ုပ်သည် လဲတွေ့
ထာဝရသောဆုံးခြင်းကို ခံစားရမည်။ ဝေါ့ဘူးသည် ထာဝရည်းပန်းနှုန်းဝင်မှားကို
ခံမှုညွှန်နေရှိဖြစ်သည်။

ကျွန်ုပ်တို့အတွက် နှစ်သိမ့်စရာမှာ ဘုရားသခေါ် ကယ်တင်ရှင်ပေးရန်
ကတိတော်အတိုင်း အမှန်ပေါ်လဲတို့ပင်ဖြစ်ဖြစ်သည်။ ကျွန်ုပ်တို့သည် ထိုကယ်တင